

15 martie - 15 aprilie – LUNA PĂDURII

Luna Pădurii este unul din cele mai importante evenimente silvice și reprezintă o măsură de resensibilizare a publicului și a factorilor decizionali cu privire la importanța pădurilor, a rolului lor esențial în menținerea echilibrului ecologic.

Acest concept, această sărbătoare are o lungă și interesantă istorie. Cunoscută în trecut sub numele de „Sărbătoarea sădirii arborelui” și mai nou numită „Luna pădurii”, aceasta își are originea în ideea de a ocroti pădurea și a fost inițiată în America în anul 1872 de către ministrul agriculturii din acea vreme *Sterling Morton*, după ce distrugerea pădurilor luase proporții atât de mari încât era iminentă dispariția tuturor pădurilor, astfel declarându-se ziua de 22 aprilie ca Ziua Arborelui.

În România, prima dată a fost organizată în anul 1902 de către Spiru Haret, pe atunci ministru al Cultelor și Instrucției Publice, sub denumirea "Sărbătoarea sădirii arborelui".

Prin „Declarația de la Paris”, ocazionată de cel de-al X-lea Congres Forestier Mondial din 1991, a apărut conceptul de dezvoltare durabilă referitor la păduri. Acest lucru înseamnă o tăiere planificată ținând cont de starea pădurii, de capacitatea acesteia de a se reface.

În România, din cauza tăierii lipsite de cuget, a calamităților naturale și mai ales a incendiilor, suprafețe întregi de pădure au dispărut.

Eroziunea solului și scăderea fertilității acestuia, inundațiile și alunecările de teren, creșterea nivelului de dioxid de carbon și scăderea celui de oxigen, reducerea precipitațiilor, dispariția unor specii de plante și animale, intensificarea vântului sînt doar cîteva efecte negative cauzate de tăierea necontrolată a pădurilor.

În România, majoritatea ecosistemelor naturale sunt specifice pădurilor și prezintă o mare diversitate faunistică și floristică, favorizată de poziția geografică, de varietatea reliefului, de condițiile hidrologice, climatice și evoluția solului.

Autentice laboratoare ale naturii, pădurile împreună cu celelalte spații verzi, reprezintă o bogăție de neprețuit pentru fiecare așezare urbană, fiind, datorită acțiunilor antipoluante, veritabile uzine de sănătate și de echilibru ecologic.

Datorită tăierilor efectuate de om și a unor calamități naturale, cum sunt furtunile puternice, dar mai ales, incendiile, astăzi există suprafețe întinse de pe care pădurea a fost nimicită.

Efectele despăduririlor sunt:

- eroziunea solului și implicit scăderea fertilității lui;
- inundațiile și alunecările de teren;
- creșterea concentrației CO₂ atmosferic și scăderea concentrației de O₂;
- reducerea precipitațiilor prin scăderea cantității de apă din atmosferă, rezultată din transpirația plantelor;
- creșterea frecvenței și intensificarea vânturilor datorită absorbției căldurii de către terenurile defrișate, care generează diferențe de temperatură;
- dispariția multor specii de plante și animale care populează pădurile.